

ZVERINEC

Časopis študentov 1. súkromného gymnázia
v Bratislave a SZŠ Bajkalská 20, BRATISLAVA

02

Ročník 7., školský rok 2025/2026

ŠÉFREDAKTORKA
Michaela Kabátová

GRAFIČKA
Liana Pavlíková

**ZAKLADATEĽ
ČASOPISU
A MOTIVÁTOR**
Miroslav Rapant

**ODBORNÝ
DOHL'AD**
Eva Babejová

**JAZYKOVÁ
KOREKTÚRA**
Zuzana Vedejová
Šimon Višňovský
Mia Vilímová

ILUSTRÁTORKA
Júlia Pavlovičová

EDITORIÁL

Milí čitatelia Zverinca,

Vianoce sú už za nami a pred nami je nový rok plný nových príležitostí a výziev. Počas vianočných sviatkov sme mali možnosť tráviť viac času s rodinou, oddýchnuť si od školských povinností a uvedomiť si, že Vianoce nie sú len o darčekom. V druhom čísle Zverinca v tomto školskom roku si môžete prečítať aj príspevky o tom, ako trávia Vianoce naši spolužiaci a aké tradície a zvyky dodržiavajú. V tomto čísle samozrejme nájdete aj rozhovory s učiteľmi, s naším školníkom a recenzie na knihy, vlastnú tvorbu, športovú rubriku a ďalšie, vrátane Eko rubriky, pri čítaní ktorej by sme sa mohli zamyslieť nad tým, ako môžeme malými krokmi pomôcť našej planéte. Prajem vám, aby bol nový rok pre vás šťastný, úspešný a plný dobrých skutkov.

Michaela Kabátová, 7. Elfs
šéfredaktorka

REDAKCIA

Za **fotografie z Budapešti** ďakujeme Timonovi Gáalovi z triedy F. Obálka časopisu bola vytvorená umelou inteligenciou.

Redaktori tohto čísla:

Adam Mikita, Adela Cebová, Alica Leškaničová, Alžbeta Čupeľová, Branislav Chovanec, Felix Kačaliak, Gréta Adamcová, Katarína Kovárová, Lara Adamčíková, Lucia Líšková, Lujza Laurincová, Martin Trajlinek, Max Čabor, Mojmír Skovajsa, Tamara Kodajová, Tamara Mrázová, Urban Vokál, Viki Machová, Zoja Majzlan, Zuzana Cebová

[Stránka školy](#)

[Instagramový účet školy](#)

[Facebookový účet školy](#)

OBSAH

AKTUALITY 3
VIANOČ. A NOVOROČ. TRADÍCIE
SÚ DARČEKY NA VIANOCE PRE
MŇA NAOZAJ DÔLEŽITÉ?

NÁŠ PESTRÝ ŠTUDENTSKÝ ŽIVOT 6
DEŇ OBJAVITEĽOV

FOTOGALÉRIA BUDAPEŠŤ 7

LITERÁRNE OKIENKO 11
TRAJA PÁTRAČI A ZÁHADA
HOTELOVÉHO PRÍZRAKU
POKUŠENIE V RAJI

ROZHOVORY 15
HANKA CIFROVÁ
EVA BABEJOVÁ
VLADO CHUDÍK

MOJE HOBBY 27
BOWLING
KVALIFIKÁCIA NA MS.VO
FUTBALE SLOV. VS NEM.

EKOLOGIA 29
PLASTY V OCEÁNOCH

VOL'NÁ RUBRIKA 33
PRÁZDNINY V USA
MOJE PRÁZDNINY
POSLEDNÁ DOVOLENKA DO ÁLP

KOMIKS 40

VIANOČNÉ A NOVOROČNÉ TRADÍCIE

Ja a moja rodina máme viacero tradícií, ktoré radi robíme. Patria k vianočnej atmosfére a máme ich veľmi radi. Aj keď ich robíme každý rok, vždy nás znova tešia.

Najčastejšia vec, ktorú podľa mňa veľa ľudí robí doma so svojou rodinou, je jedenie oplátky s cesnakom a medom. Cesnak nám má zabezpečiť zdravie po celý rok a med to, aby sme boli dobrí „ako med“. Mám to rád, je to zaujímavá kombinácia a ak to ešte nerobíte, veľmi odporúčam.

Ďalšou tradíciou je robenie medového krížika na čelo. Má symbolizovať zdravie a dobro po celý rok. Je super, ale potom mám zlepené vlasy od medu a musím si ich umyť.

Potom ešte robievame ďalšie tradície, ako napríklad že dávame peniaze pod stôl, alebo prekrajujeme jablko tak, aby vznikla hviezda. Keď vznikne hviezda, budeme zdraví po celý rok.

Tá najdôležitejšia vec pre nás je dávanie ďalšieho taniera na stôl. Môže to byť pre náhodných pocestných, aby neboli sami a mali sa ku komu pridať. U nás to však symbolizuje tanier pre zosnulých, ktorí už nemohli prísť a byť s rodinou. Toto sú vianočné tradície mojej rodiny. Dúfam, že aj vy máte nejaké tradície a trávite čas so svojou rodinou. A ak nie, tak už viete, aké môžete začať udržiavať.

Adam Mikita, 8. Rays

SÚ DARČEKY NA VIANOCE PRE MŇA NAOZAJ DÔLEŽITÉ? (ÚVAHA)

Vianoce sú jedným z najkrajších období roku a pre každého znamenajú niečo iné. Pre niekoho sú Vianoce o pokoji, pre niekoho sú to chvíle strávené s rodinou a pre iných sú práve o darčekom. Je to obdobie, počas ktorého vládne pokoj, láska, a pochopenie a všetko je nádherné.

Sú pre mňa darčeky dôležité? Pre mňa sú darčeky neoddeliteľnou súčasťou celých Vianoc. Najprv sú prípravy, potom večera a nakoniec rozbaľovanie darčekom. Pre mňa je to niečo úplne bežné. Uvedomujem si však, že nie každý to takto má, či už kvôli finančným, zdravotným, vojnovým alebo iným problémom. Preto si to nesmierne vážim.

Keď zazvoní otec na tom malom zvončeku, ja s mojimi súrodencami a psom v sekunde vybehne von z izby, tak to si nesmierne užívam. Vážim si to hlavne preto, že sme všetci zdraví, máme sa dobre a sme spolu. Ale priznám sa, že keby po zazvonení na zvonček vbehne do obývačky a pod stromčekom by neboli žiadne darčeky, asi by som bola smutná.

Milujem zvuk trhania baliaceho

papiera, ktorý sa naši rodičia snažia pred Vianocami dobre ukryť. Vždy ma pobaví aj moja mladšia sestra, ktorá píše list Ježiškovi so želaniami, často aj podľa zoznamov z internetu a potom sa to mamina snaží nejako rozlúštiť. Milujem na našich Vianociach vlastne úplne všetko.

Keby som si mala predstaviť, že by pod stromčekom nebol žiadny darček, bolo by to pre mňa rovnako čudné, ako keby sme nemali ozdobený stromček alebo nenapiekli medovníky.

Moja odpoveď na otázku, či sú pre mňa darčeky na Vianoce dôležité, je áno. Neviem si bez nich Vianoce predstaviť a dúfam, že darčeky budú pod stromčekom aj tento rok, aj v tých nasledujúcich.

A čo vy? Vedeli by ste si predstaviť Vianoce bez darčekom?

Zuzana Cebová, Skippers

DEŇ OBJAVITEĽOV

21. 10. 2025 sme mali tematický deň. Deň prebiehal relatívne rovnako ako každý iný, ale všetci sme do školy prišli oblečení buď ako námorník, pirát alebo chobotnica.

Prvá hodina bola dejepis, rozdelili sme sa do štyroch skupín po siedmich členoch. Každá skupina dostala jedného moreplavca a k tomu papier s informáciami o danom moreplavcovi. Prvá skupina dostala Krištofa Kolumba, druhá Fernãa Magalhãesa, tretia Vaska da Gamu a posledná skupina mala Jamesa Cooka. Všetky skupiny dostali A3 papier, na ktorý mali napísať niečo o moreplavcovi, ktorý im bol pridelený. Na papieri mali otázky, ktoré museli zodpovedať. Keď to dokončili, tak sa plagáty zavesili na tabuľu. A vtedy zazvonilo na prestávku. Po piatich minútach zazvonilo na hodinu

geografie. Stále sme boli rozdelení v skupinách, ale tento raz sme dostali slepú mapu a papier s informáciami o tom, ako sa plavil daný moreplavec. Dopĺňali sme trasu kadiaľ sa plavil náš kapitán (moreplavec). Keď to každá skupina dokončila, prvá skupina prišla pred tabuľu a zakresľovala trasy Krištofa Kolumba. Keď prvá skupina dokončila, prišla druhá, ktorá mala Fernãa Magalhãesa. Nestihli sme ďalšie dve skupiny, pretože zazvonilo. Po prestávke zase zazvonilo na geografiu, kde posledné dve skupiny nakreslili kadiaľ sa plavil ich moreplavec. Keď to dokončili, každá skupina dostala

papiere. Na prvom bola nakreslená imaginárna mapa, na druhom tabuľka a na poslednom text, ktorý hovoril o miestach zaznačených na mape.

Po vyplnení tabuľky sme ako skupina prezentovali prečo sme si vybrali miesto, aké sme si vybrali. Potom zazvonilo na štvrtú hodinu, ktorou bola slovenčina. Na hodine sme sa bavili o tom, čo všetko by sme nemali keby Krištof Kolumbus neobjavil Ameriku, napríklad tekvicu, kakao, zemiaky alebo morku. Po hodine slovenčiny zazvonilo na matematiku. Na matematike sme robili po skupinách - tri pracovné listy. Po matematike sme mali prírodovedu, kde sme robili pokus, ako námorníci so zemiakom. Najprv sme si do kadičky dali destilovanú vodu, do druhej kúpací roztok a do poslednej sme si dali destilovanú vodu a soľ. Potom sme si zobrali jeden zemiak a urobili z neho tri hranolčeky, ktoré sme vložili do kadičiek. Počkali sme 25 minút a potom sa pozreli, čo sa z každým stalo. Po zábavnom pokuse sme išli na obed, kde bol veľmi veľký rad. Keď sme sa konečne najedli, mysleli sme si, že máme telesnú, ale včas sme zistili, že máme triednickú hodinu.

Na triednickej hodine sme si zhodnotili deň, a potom sme išli na dvor a zahráli si ovečky-ovečky.

Takto sa skončil náš Deň objaviteľov a každý sa pobral domov.

Adela Cebová, Lara Adamčíková a
Mojmír Skovajsa, 5. Lights

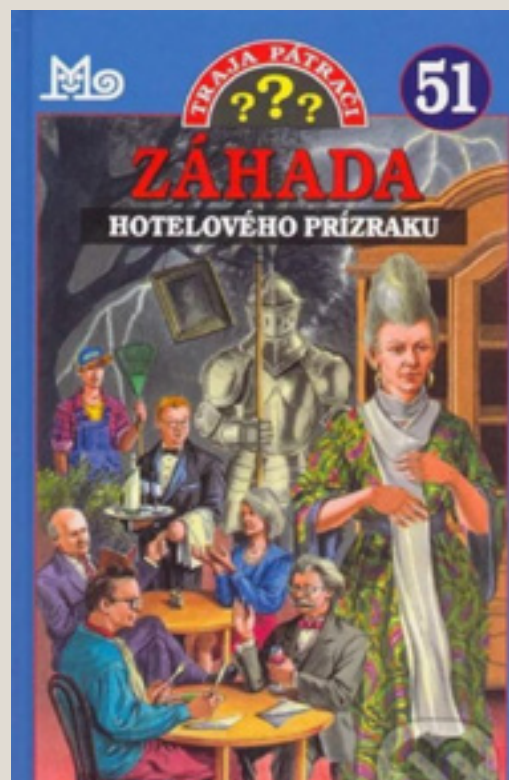

TRAJA PÁTRAČI A ZÁHADA HOTELOVÉHO PRÍZRAKU (RECENZIA KNIHY)

Predstavím vám jednu z mojich obľúbených kníh. Odporúčam vám ju, ak máte radi detektívky a dobrodružné knihy. Dej sa odohráva v starom hoteli v Hollywoode, v ktorom sa nábytok počas noci sám premiestňuje a dejú sa tam divné veci. Traja pátrači sa do hotela vydajú, aby situáciu preskúmali. V hoteli sa im podarí získať prácu, aby sa mohli nerušene pohybovať po areáli. Situácia sa ešte viac zapletie a zrazu je každý host' podozrivý. Chcel by som vám toho napísať viac, ale to už by som vám toho napísal priveľa, a tak si príbeh musíte prečítať sami.

Kniha je zo série Traja pátrači a autorom knihy Traja pátrači a záhada hotelového prízraku je nemecká spisovateľka Brigitte Johanna Henkel-Waidhofer. Je to prvá z mnohých nemeckých autorov Troch pátračov a zaujímavosť je, že keď začala písať Troch pátračov, nikdy nečítala predchádzajúce diely.

Kniha sa mi páči preto, že už od začiatku to nebudete chcieť prestať čítať, až kým sa nedostanete na koniec. Ešte sa

mi páči aj to, že aj keď sa v príbehu na prvý pohľad dejú nadprirodzene veci, vždy sa nájde logické vysvetlenie.

Ak máte radi napätie, dobrodružstvo a trochu tajomnú atmosféru, tak túto knihu vám určite odporúčam. Je to zábavné čítanie, ktoré vás nepustí, kým nezistíte, kto sa za hotelovým prízrakom naozaj skrýva.

Felix Kačaliak, 8. Rays

POKUŠENIE V RAJI

Adam, pozri sa
v akom sme my raji.

Boh nás tak požehnal.
Už nemusíme pracovať v háji.

Dal nám všetko
krásu i moc.
Ale ovocie nedostaneme ľahko
a to ma zobúdzá cez noc.

Tak cez noc aj išla.
K stromu aj prišla.
A tam objaví sa had.
Čo jej dal zlý nápad.

Veľká bola odmena
a s nepoznaným trestom,
to prišlo ako gesto
vytrhnúť ovocie z koreňa.

Za Adamom išla
s týmto novým poznaním,
keď z kopca zišla
ho požehnala ovocím.

Ale Boh to videl,
že porušili jeho pravidlo.
Jeden jediný zákaz
a to ho nahnevalo

Tak ich vykopol z raja.
Čo budú teraz robiť?
Pôjdu naspäť do hája?
Kam budú teraz chodiť?

Zoja Majzlan a Viki Machová, 7. Elfs

ROZHOVOR S HANKOU CIFROVOU

Hanka Cifrová je spolu zriaďovateľkou 1. súkromného gymnázia a SZŠ Bajkalská a taktiež bola aj zástupkyňou riaditeľky. Je to milá učiteľka a rešpektovaná líderka pedagógov. V našom rozhovore nám prezradila niečo zo svojho života. Dozviete sa v ňom, kam by rada cestovala, čo robí vo voľnom čase a nakoniec odkáže niečo aj našim žiakom a študentom.

1. Ako dlho si učiteľkou?

Začala som učiť hneď po vysokej škole, ale potom som pracovala v inej oblasti, ale vrátila som sa do školy, takže od roku 1990 učím, teda spolu 35 rokov.

2. Čo rada robíš vo voľnom čase?

Mám viacero záľub, veľmi rada sa prechádzam v prírode, chodím na túry aj plávam a bicyklujem. Rada čítam knihy a pozerám seriály a dobré filmy. Dost' času trávim prácou v záhrade a niekedy aj rada navarím a upečiem, keď to má kto zjesť.

3. Máš nejakú obľúbenú knihu?

Mám veľa obľúbených kníh, ale takú celoživotnú, ktorá ma sprevádza od mladosti, je kniha Prorok od Kahlila Gibrana. Sú to také nádherné zamyslenia sa nad základnými hodnotami v živote a veľmi rada sa k nej kedykoľvek vraciam.

4. Máš obľúbené miesto na Slovensku, na ktoré rada chodíš?

Je veľa miest na Slovensku, ktoré milujem, ale moje najobľúbenejšie je tam, kde mám chalupu, na Záhorí. Je to síce rovina, ale má svoje čaro. A takisto mám rada Tatry, keďže veľmi rada chodím do hôr.

5. Máš nejaké plány ktoré by si chcela uskutočniť?

Áno, plánov mám veľa. Veľmi rada by som precestovala Island a ak budem mať zdravé nohy a ruky, tak by som si veľmi rada ešte zalyžovala. Okrem toho by sme chceli ísť s mojím manželom na Camino, pútnickú cestu do španielskeho mesta Santiago de Compostela. Dá sa tam ísť aj 800 km pešo, čo trvá aj

niekoľko mesiacov, ale my by sme chceli ísť možno takých 150-200 km od Porta v Portugalsku až do Santiaga de Compostela. Je to výzva a uvidíme či nám to vyjde.

6. Prečo si sa rozhodla stať sa učiteľkou?

Takéto rozhodnutie postupne zreje v človeku a veľmi závisí aj od povahy. Ja som bola obklopená deťmi od malička, pochádzam z veľkej rodiny so siedmimi deťmi a vždy som si s deťmi rozumela, rada som sa s nimi hrala a už po maturite som vedela, že by som chcela byť učiteľkou. Komunikácia s ľuďmi je pre mňa veľmi dôležitá. V škole jej máme neúrekom a to ma baví.

7. Mala si nejaký obľúbený predmet v škole, keď si bola malá?

Mala som veľmi rada literatúru, slovenskú aj svetovú, ale takisto som mala veľmi rada prírodovedné predmety, bavila ma aj chémia a fyzika. Častokrát som fyziku vysvetľovala na gymnáziu mojim spolužiakom v triede.

Nemala som to úplne vyhranené, ale viacero predmetov sa mi páčilo, niekedy aj kvôli učiteľom, ktorí ma učili.

8. Ako sa ti páči na našej škole?

Keďže som jedna zo zakladateľiek školy, robím to, čo ma baví a to, čo chcem, takže som veľmi rada, že je tu veľa ľudí, ktorým škola dáva možnosť sa rozvíjať, rozmyšľať samostatne, tvoriť si priateľské vzťahy a mať svoj názor - také slobodné a bezpečné prostredie.

9. Veľa študentov chodí študovať do zahraničia. Myslíš si, že štúdium v zahraničí je výhodné?

Myslím si, že je výzvou v istom veku odpojiť sa od rodiny a pokúsiť sa byť v cudzom svete sám, robiť samostatné

rozhodnutia a mať na starosti svoj bežný život. Naučiť sa vychádzať s ľuďmi okolo seba v cudzej krajine, či spoznať inú kultúru, je veľmi dobrý a poučný zážitok. Keď človek aspoň trochu môže a má odvahu, tak sa oplatí skúsiť to.

10. Čo ťa baví na tvojom povolaní najviac?

Baví ma, že som v kontakte s deťmi, mladými ľuďmi, (mám taký pocit, že pri nich mladnem) aj kolegami a kolegyňami a som vždy veľmi rada, keď pochopím a porozumiem vnímaniu súčasného sveta mladými ľuďmi. So skúsenosťami, ktoré mám, možno viem aj pomôcť, rozprávať sa s nimi, či aspoň vypočuť si ich starosti.

11. Aké je tvoje obľúbené jedlo?

Mám veľmi rada mäso na akýkoľvek spôsob so zeleninou, ale sladké veľmi nemusím.

12. Chcela by si niečo odkázať študentom?

Aby sa pozerali na svet svojimi očami, aby o tom rozmýšľali, aby vyhodnocovali iných podľa ich skutkov a aby sa pokúsili byť féroví sami voči sebe. A ak si myslia, že je niečo správne, nebáť sa to urobiť.

Ďakujeme za rozhovor.

Rozhovor viedli: Tamara Mrázová,
Branislav Chovanec
a Tamara Kodajová, 5. Lights

ROZHOVOR S EVOU BABEJOVOU

Učiteľka Eva u nás vyučuje slovenský jazyk a etickú výchovu. Je veľmi pracovitá a v práci precízna, často sa v rámci etickej výchovy venuje starším žiakom – ktorí pod jej vedením vymýšľajú program pre žiakov našej školičky. Taktiež, pravidelne spolupracuje aj s redakčným tímom tohto časopisu. Pripravili sme preto pre vás rozhovor, v ktorom sa o nej, dúfame, aj niečo nové dozvieme.

1. Chcela si pôvodne učiť slovenčinu?

Už počas detstva som rada na ulici kočíkovať malé deti susedov. Bývali sme v rodinnom dome na ulici, kde ich bolo naozaj dost'. Potom som začala chodiť do vtedy ešte pionierskych táborov najprv ako praktička, potom od 18 rokov ako vedúca. Vo voľnom čase som pracovala s iskričkami a chodila do LŠU/dnešná ZUŠ/ na klavír a spev, takže moje rozhodnutie študovať pedagogickú fakultu bolo jednoznačné. A prečo slovenčinu? Mali sme fantastického slovenčinára na strednej škole a práve on ma motivoval k štúdiu slovenčiny. K tomu som si pridala hudobnú výchovu a neskôr aj etickú výchovu.

2. Akému športu si sa venovala v detstve? Prečo?

Aktívne som sa venovala turistike. Hlavne kvôli výbornému kolektívu a bavilo ma neustále objavovať nové miesta. Pestovalo to vo mne sebadisciplínu, čo si až teraz spätne uvedomujem a pomáhalo mi to aj pri hre na klavíri a speve. Hrala som aj bedminton kvôli prstom – kvôli klavíru, som prestala hrať basketbal, ktorý ma veľmi bavil.

3. Čo by si si želala na Vianoce?

Vianoce vnímam ako sviatky času stráveného s najbližšou rodinou a spomienkou na tých, ktorí medzi nami nie

sú. A čo si želám? Aby sa moja vnučka tešila tak detsky, úprimne z darčiekov, aby sme boli zdraví, aby to čaro Vianoc bolo dlho v nás.

4. Aká je tvoja obľúbená cestovná destinácia?

Mám rada pokojné dovolenky s vlastnými plánmi a pocitom, že na všetko je čas, všetko je dovolené a hlavne si máme oddýchnuť a stráviť spolu čas. Každoročne chodíme s manželom do Slovinska, odkiaľ podnikáme výlety do okolia a stále objavujeme nové veci, nové zážitky, stretávame miestnych ľudí, vychutnávame si dobrú kávu, výlety loďou... Ako vy vravíte, taký chill... Potom kúpele Dudince, relax, pohoda. A keď si už poriadne oddýchnem, tak plánujeme výlety s vnučkou, tento rok už s dvoma vnučkami, dúfam. V detstve som mala veľmi rada Červený Kláštor a jeho okolie.

5. Máš nejaké špeciálne vianočné tradície? Aké?

Varím aj jedlá môjho detstva pochádzajúce z východného Slovenska, napr. mačanku,

bobaľky, slivčanku. Pečiem medové rezy, teda okrem iných dobrôt. A ďalšie vám už neprezradím.

6. Máš nejaké vtipné príhody z detstva? Aké?

Som narodená v decembri, niekedy sa tomu vravelo, že ti zle vychádzajú roky, a tak som išla do školy už ako skoro sedemročná. Vždy do cca 7. triedy som bola najvyššia, ako prváčka som už v septembri nemala štyri zuby a mnohí si mysleli, že som prepadla. Vtedy to bolo pre mňa skôr frustrujúce, teraz sa z toho smejem. Mnoho veselých príhod som zažila u starých rodičov v dedine Malá Poľana na prázdninách, napr. keď sme pásli kravy, keď mi koza zožrala plavky. Bolo ich veľmi veľa.

7. Aké je tvoje najobľúbenejšie slovo v slovenčine a prečo?

Mne sa páčia všetky slová. Som rada, ak počujem také írečité slovenské slová – pačmaga, črpák, huncút... A naopak, nemám rada, ak sa namiesto krásneho slovenského slova používa za každú cenu anglikanizmus.

8. Čomu sa venuješ vo svojom voľnom čase?

Samozrejme, rodine, rada varím, pečiem, upratujem, čítam vnučke rozprávky. Rada si sama vybehnem s paličkami do lesa, ale aj s priateľmi na túru, do kina, na koncert, alebo niekedy len tak ležím, pijem dobrý čaj a čítam dobrú knihu.

9. Myslíš, že vzťah medzi žiakmi a učiteľmi sa mení?

Samozrejme, že sa mení. Pre mňa je ale vždy rozhodujúci jeden parameter – vzájomný rešpekt vo vzťahu učiteľ – žiak. Každý žiak je pre mňa výzvou. Mám rada skúmanie žiackych pováh, rada pozorujem, ako sa žiaci menia, dospievajú a keďže som v školstve už veľmi dlho, som rada, ak sa moji žiaci stávajú rodičmi mojich terajších žiakov. Aj keď ma niekedy zaskočí veta – Ty si učila moju babku...

10. Ako by podľa teba mal vyzerat' perfektný deň? Čo by si robila?

Pre mňa sú všetky dni perfektné. Ja mám rada pestrosť dní, nečakané výzvy, nové zážitky, inšpiratívnych ľudí.

11. Chcela by si niečo zmeniť na našej škole? Čo by to bolo?

Myslím, že nič.

12. Ako sa ti páčia školské časopisy?

Sú také nadčasové a obdivujem Mira, ako to všetko už toľké roky zvláda.

13. Akú hudbu počúvaš? Ktorý interpret sa ti páči?

Mám rada vážnu hudbu – Vivaldi, Mozart, Bach, ale rada si zájdem na koncert skupiny Elán, Iné Kafe, či na vystúpenie folklórneho súboru.

14. Aké typy kníh máš rada?

Detektívky, niekedy si prečítam ženský román, sci-fi.

15. Keby si musela, akou netradičnou farbou rúžu by si si narúžovala pery?

Pery si málokedy rúžujem... Ale keby som musela, tak asi zelenou.

Ďakujeme za rozhovor.

Alica Leškaničová, Katarína Kovárová a Lucia Líšková, 5. Lights

ROZHOVOR S VLADOM CHUDÍKOM

Vlado je náš školník. Je akčný, pracovitý, vtipný a vždy nad vecou. Stará sa o našu školu po technickej stránke od kúrenia, cez organizáciu letných údržbových prác až po výmenu žiaroviek. Mnohí ho poznajú iba z videnia, a tak prinášame tento rozhovor.

1. Ako dlho si učiteľkou?

1. Baví ťa pomáhať ľuďom?

Áno. Baví ma pomáhať ľuďom, teší ma, keď niekomu viem pomôcť a ten dotýčný je s tým spokojný. To ma vždy teší.

2. Z dobrého zdroja sme sa dozvedel, že si bol cyklista. Zažil si niečo zaujímavé, alebo milé na kolesách svojho bicykla?

Určite áno, veľa som cestoval, bolelo to, tešilo to a mám veľa dobrých ale aj zlých zážitkov.

3. Robíš, alebo robil si, nejaký iný šport ako cyklistiku?

Určite áno, lyžujem a chodím na turistiku.

4. Čítaš nejaké knihy? Ak áno, aké?

Nečítam vôbec.

5. Ako tráviš víkendy?

V prírode, turistikou, prechádzkami so psom.

6. Máš nejaké plány do budúcnosti?

Do budúcnosti? Chcem len dlho žiť, byť zdravý a šťastný.

7. Mal si nejakú inú prácu ako prácu školníka? Ak áno, tak akú? Čo bolo na nej zaujímavé?

Áno, dlhé roky som robil servis bicyklov, čo ma bavilo, ale niekedy treba aj zmenu a teraz som školník.

8. Máš nejaké domáce zvieratko? Ako s ním tráviš čas?

Áno. Mám psíka, s ktorým sa chodím prechádzať a robí mi spoločnosť v prírode.

9. Čím si chcel byť keď si bol malý?

Slávnym športovcom.

10. Aké počúvaš piesne?

Od ľudových, až po rock, balady, proste všetky pekné ale hlavne rytmické.

Ďakujeme za rozhovor.

Rozhovor viedli: Mojmír Skovajsa
a Urban Vokál, 5.Lights

Timon Gajal photography

BOWLING

Bowling je môj obľúbený šport.

Je veľmi zábavný. Síce ho nehrávam často, ale mne to nevadí. Zatiaľ hrávam s bočným mantinelom, ale už to viem aj bez neho. Aj tak ho niekedy potrebujú aj starší. Bowling hrávam, keď som u babky v Žiline. Pre tých, ktorý to nepoznajú: Prvý hráč si zoberie loptu, takú, ktorú potrebuje, lebo sú rôzne. Skúša ju hodiť po dráhe tak, aby zhodil všetky kolky. Loptu musí hodiť tak, aby nespadla. Hrá sa niekoľko kôl a potom vám ten počítač spočíta body a ten, čo má najviac, ten vyhral. Veľmi ma to baví, je to zábavné aj keď niekedy z toho bolí ruka.

 BOWLING
ACADEMY

Tomuto športu dávam 10/10.

Lara Adamčíková, 5. Lights

KVALIFIKÁCIA NA MS VO FUTBALE SLOVENSKO VS. NEMECKO

Dňa 4. 9. 2025 sa odohral veľký zápas medzi reprezentáciami Slovensko – Nemecko. Nemci boli veľkí favoriti v tomto zápase. Zápas sa hral na Tehelnom poli v Bratislave. Tento zápas bol v rámci kvalifikácií na MS, ktoré sa odohrajú v USA, Kanade a v Mexiku. Keďže Nemci sú v TOP 15 reprezentácií na svete, Tehelné pole bolo takmer vypredané. Na tento zápas prišli aj fanúšikovia z Nemecka. Slováci na začiatku zápasu mali veľké

šance, ktoré nepremenili. Na konci prvého polčasu dal Dávid Hancko gól. Po prvom polčase Slovensko vyhrávalo 1:0. V desiatej minúte druhého polčasu dal Dávid Strelec gól a tím zvýšil stav na 2:0. Tehelné pole sa radovalo. Na konci zápasu boli Nemci silnejší, ale my sme to udržali. Vyhrali sme 2:0.

Branislav Chovanec, 5. Lights

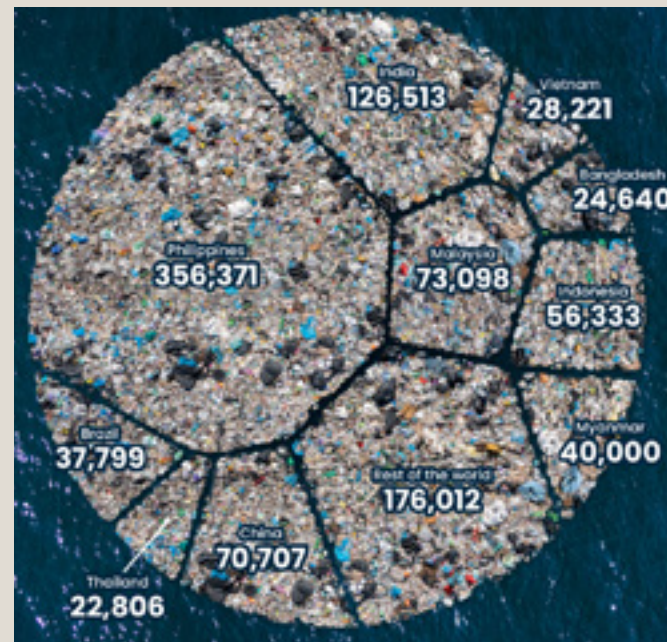
PLASTY V OCEÁNOCH: TICHÁ HROZBA, KTORÁ NIČÍ ŽIVOT

Problém znečisťovania

Každý rok sa do oceánov dostane približne až 11 miliónov ton plastov. Odhaduje sa, že v oceánoch sa celkovo nachádza približne 100 miliónov kilogramov plastového odpadu. Ide najmä o odpad z pevniny a rybárske vybavenie, ale aj časti oblečenia alebo igelitové tašky. Plastový odpad sa v oceánoch nerozkladá, ale triešti sa na mikroplasty, ktoré nie sú viditeľné voľným okom. Výsledkom sú obrovské plochy znečistenia, známe ako „plastové ostrovy“.

Dopady na životné prostredie

Plasty predstavujú vážnu hrozbu pre morský život. Korytnačky, vtáky či veľryby si plasty mýlia s jedlom, čo často končí ich smrťou. Ryby a planktón požírajú mikroplasty, ktoré sa následne

dostávajú do potravinového reťazca až k človeku. Mikroplasty boli nájdené aj v pitnej vode alebo v morskej soli. Plasty menia kvalitu vody, ohrozujú koralové útesy a spôsobujú veľké ekologické škody.

Ako proti tomu bojovať?

Proti plastovej kríze bojujú viaceré organizácie. The Ocean Cleanup vyrába obrovské plávajúce bariéry, ktoré zachytávajú plasty. Ich systém System 03 je dlhý 2,25 km a za rok dokáže odstrániť až tisíce ton plastu. Tieto bariéry sú navrhnuté tak, aby zachytávali plastový odpad na povrchu oceánu. Plastový odpad je potom zhromažďovaný a odstraňovaný z oceánu. Ocean

Conservancy organizuje každoročné čistenie pobreží po celom svete. WWF a Greenpeace tlačia na vlády a firmy, aby obmedzili výrobu jednorazových plastov a zlepšili recykláciu. Môžeme pomôcť aj jednoduchými krokmi. Obmedziť jednorazové plasty a namiesto nich používať pláténové tašky. Pozrieť sa na zloženie kozmetických výrobkov. Používať umývačku riadu, ktorá výrazne šetrí vodu, či mať v práčke filter, alebo používať biologicky jednoducho rozložiteľné alternatívy. Aj keď tieto projekty zachraňujú milióny kilogramov plastov, v porovnaní s

tým, koľko odpadu ročne do oceánov pribúda, ide len o malú časť. Preto odborníci zdôrazňujú, že kľúčové je zastaviť prítok plastov pri zdroji, alebo obmedziť ich spotrebu.

Gréta Adamcová, 5. Lights

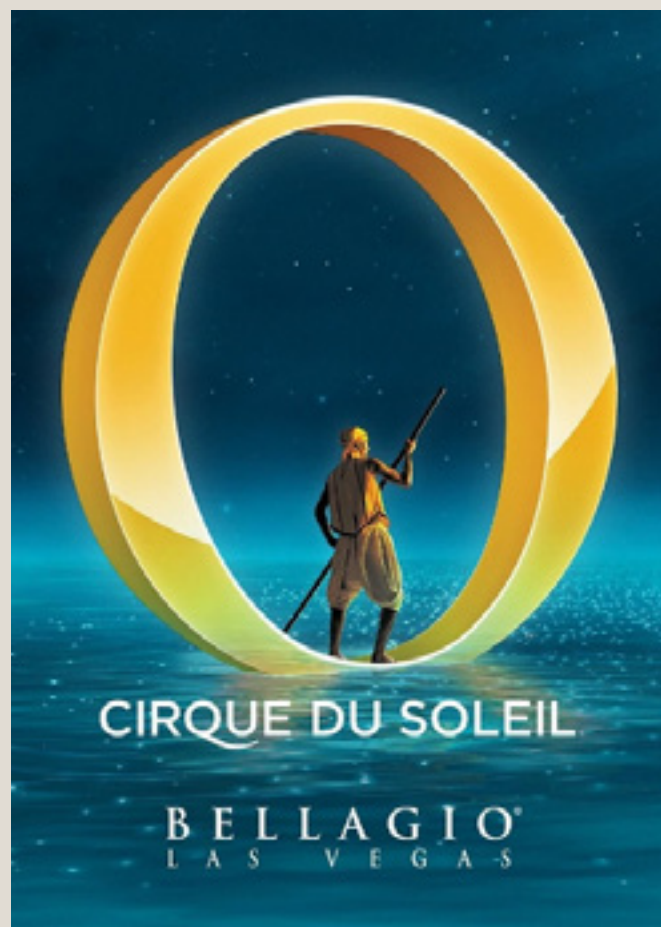

PRÁZDNINY V USA

Ešte na začiatku posledných letných prázdnin sme ja a moja rodina išli na letnú dovolenku do západnej polovice Spojených štátov amerických.

Leteli sme tam 12 hodín a večer sme prileteli do Los Angeles. Tam sme šli na Hollywoodsky chodník slávy, kde sú na chodníku vryté hviezdy a v nich mená známych amerických osobností (hlavne hercov, spevákov a režisérov). Z Hollywoodu sme autobusom išli k domom slávnych osobností napr. dom Bruna Marsa, starý dom Marie Curie, atď. Z Los Angeles sme hodinu leteli do Las Vegas a aj tam to bolo veľmi zaujímavé, bývali sme vo vysokom hoteli (približne 40-poschodovom) a deň po našom prilete sme išli na raňajky do palacinkárne I- HOPu. Neskôr sme sa šli pozrieť do iných veľkých hotelov s kasínami a z rôznymi inými zaujímavými vecami napr. jeden mal vnútri obchody, ale vyzeralo to tam ako vonku na ulici. Večer sme išli do hotela Bellagio na predstavenie Cirque du Soleil. Je to kanadská skupina akrobatov, ktorí vystupujú vo vzduchu na zemi ale aj vo vode. Z Las Vegas sme vyrazili autom do rôznych amerických národných parkov napr. Grand Canyonu - je to naozaj obrovský kaňon, do Sekvojového parku -

sú tam obrovské stromy, jeden má okolo štyritisíc rokov, ako aj do parku Zion, kde sme spali v stanoch. Po pár dňoch cesty autom sme dorazili do San Francisca a to akurát na Deň nezávislosti (to je jeden z dvoch najväčších amerických sviatkov, druhý je Deň Vďakyvzdania), kedy boli nad mostom Golden Gate Bridge najväčšie ohňostroje, aké som kedy v mojom živote videla. Na ďalší deň sme sa išli prejsť po Golden Gate

Bridge a veľmi tam fúkalo. Na ďalší deň sme päť hodín leteli na Havaj konkrétne na hlavný ostrov Oahu, kde sme bývali blízko pri známej pláži Waikiki. Z Oahu sme hodinu leteli na ďalší ostrov Maui, kde sme tiež boli veľa na pláži, ale aj sme sa tam učili surfovať (mne sa podarilo surfovať nad korytnačkou). Náš predposledný let bol z ostrova Maui na ostrov Kauai, kde sme oddychovali na pláži, ale boli sme aj na miestach, kde sa natáčal napr. film Jurský svet ale aj na mieste, podľa

ktorého sa navrhovali scény pre obidva filmy Lilo a Stitch. Z Kauaia sme leteli do Los Angeles lietadlom, na ktorom bola veľká reklama na nový film Lilo a Stitch a odtiaľ sme sa jedenásť hodín lietadlom vracali naspäť do Viedne.

Táto letná dovolenka bola super!

Alžbeta Čupeľová, 5. Lights

MOJE PRÁZDNINY

Moje prázdniny sa začali tak, že som prvý týždeň prázdnin bola s rodinou v Novej Bani. Bola som tam celý týždeň a cez víkend sa konali cyklistické preteky Visegrad 4 Race. Ja som bola na Visegrad 4 Kids Race. Išla som 2,5 kola hore a dole. Skončila som na prvom mieste.

2. týždeň som bola na výtvarnom tábore. Robili sme tam rôzne zaujímavé techniky.

3. týždeň som bola na keramickom tábore. Robila som tam rôzne výrobky z hlíny, napríklad tanieru aj misky. A dokonca som sa aj pokúsila urobiť si vlastný príbor, z hlíny!

4. týždeň tu bola moja krstná mama z Nemecka. Boli sme na rôznych zaujímavých a pekných miestach. Napríklad v Termalparku Nitrava. Bola to veľká sranda. Veľmi sa mi tam páčilo a určite by som tam išla aj nabudúce. Bolo tam veľa tobogánov aj bazénov. Bol tam aj bazén s barom, v ktorom som si dala mangovú limonádu. Našťastie som ju do bazéna nerozliala.

5. týždeň som bola s rodinou na dovolenke. Najprv som išla do Izoly, to je v Slovinsku. Cestovala som asi 6

hodín. Keď sme docestovali išli sme sa okúpať na Svetelnik Beach. Potom sme sa išli najesť na izbu. A keď už bol večer tak sme si išli popozerať mesto v noci. Keď sme boli v centre mesta, tak sme začuli hudbu. Išli sme sa pozrieť bližšie a zistili sme, že tam je niečo ako saxofónový koncert. A keď nás už koncert nebavil, tak sme išli na nápoj do baru. Dala som si limetkovú šumienku menom Cedevisa. Bolo to celkom dobré. A už bolo nejakých 11 hodín tak sme išli spať. Počas pobytu v Izole som bola v Koperi aj v Portoroži. V Portoroži bola pekná pláž. Len tento rok bolo v mori neskutočne veľa medúz. V Izole sme boli päť dní. Potom sme išli na Slovinské jazero Bled. Bolo tam nádherne. Najprv sme si dali kolečko okolo jazera a neskôr večer sme si dali vychýrené

Bledské krémeše. Potom sme už išli spať, lebo bolo neskoro. Keď sme sa ráno zobudili, priniesli nám raňajky do postele. Raňajky boli úžasné. Potom sme išli na strmú bobovú dráhu. Neskôr som s bratom skákala na kolesách do airbagu. A na 100 percent sa tam ešte vrátim.

A nakoniec som išla do Klagenfurtu, to je v Rakúsku. Prišli sme poobede a išli sme na cyklistiku okolo jazera Ossiacher See. A na 2. deň ráno sme sa išli pozrieť na vyhliadkovú vežu Pyramidenkogel a po zvyšok dňa sme sa kúpali v jazere. 3. deň sme sa išli bicyklovať okolo jazera Wörthersee, bolo to asi 40 km. Boli sme sa pozrieť aj vo Veldene. A keď sme sa dobicyklovali, išli sme sa okúpať do jazera. Bola to super dovolenka plná úžasných zážitkov.

A po dovolenke sme vyrábali plavidlo, ktoré sa plavilo na rieke Hron. Vymysleli

sme, že sa budeme plaviť na klzisku a že ja s bratom budeme hokejisti a, že budeme hrať hokej. Moje prázdniny boli super.

Lujza Laurincová, 5. Lights

POSLEDNÁ DOVOLENKA DO ÁLP

Ako ste sa už dovtípili, naša posledná dovolenka viedla do Álp. Teda najprv do Nemecka, kde sme boli s rodinou a potom do rakúskych Álp. Naše ubytovanie v Alpách bolo dosť veľké. Bývali sme v údolí, takže ráno tam bola dosť zima.

Ďalší deň sme sa vydali na výlet. Najprv sme museli ísť lanovkou, aby sme sa dostali vyššie, potom sme pokračovali pešo. Až kým sme nedošli k horskému potôčiku, kde sme si omočili nohy. Keď sme sa naobedovali, tak sme vyrazili smerom dole. Večer sme si ešte pred spaním zahráli karty.

Nasledujúce ráno sme vyrazili na dlhý výlet. Na začiatku sme liezli istenou feratovou cestou. Prišli sme k lavičke odkiaľ bol výhľad na topiaci sa ľadovec. Odtiaľ to už bolo krátko ku chate. Tam sme si dali obed a pozerali sme ako sa topí ľad z ľadovca. Cestou dole som dostala pľuzgier, a tak som pokračovala pomalšie. Nakoniec sme prišli k parkovisku a išli sme na druhé ubytovanie.

Na druhý deň sme sa vydali na hranice s Talianskom. Cestou sme videli zaujímavé stavby. Išli sme na výlet k plesám. Zaujímavé bolo, že ich ovce boli riadne prerastené. Jedna bola dokonca pofarbená talianskymi farbami.

A je tu predposledný deň spomedzi všetkých našich dovolení. Ráno pršalo, a tak sme vyrazili neskôr. Išli sme na kopec v Taliansku, ktorý je vo výške 3400 m n. m. Postavili sme si tam mužíka z kameňov a snehuliaka. Trochu sme sa aj poguľovali a pochodili po ľadovci. Vrátili sme sa na parkovisko a išli sme hrať mini golf. Večer sme si urobili vyhodnotenie. Zahráli sme si spoločenské hry a išli sme spať.

Posledný deň sme skoro ráno vyrazili, aby sme stihli prísť do Bratislavy pred zotmením. A takto sa skončila naša dovolenka po horách.

Lucia Líšková, 5. Lights

Timon Gajal photography

Max Čabor, 5. Lights

NAŠA PARTIČKA PAVÚKOV SI STIHLA CEZ LETNÉ PRÁZDNINY ODDÝCHNUŤ, NO HNEĎ AKO ZAČAL ŠKOLSKÝ ROK NAŠI PAVÚCI SA PRIPRAVOVALI NA VIANOCE, PRETOŽE PRE PAVÚKOV TO JE VEĽMI NAMÁHAVÉ, KEĎŽE PAVÚCI SÚ MALÍ A NAŠA ŠKOLA JE PRE NICH OBROVSKÁ. HALLOWEEN BOL PRE PAVÚČINY DOBRÉ KRYTIE, NEBOLI PODOZRIVÉ A MALI EŠTE DOŠŤ PRÁCE. V ŠKOLE UŽ ZAČINALA VIANOČNÁ ATMOSFÉRA, KEĎ PAVÚCI ZAČALI NAPLNO OZDOBOVAŤ VŠETKO PAVÚČINAMI. NESKÔR PRIŠLI VIANOČNÉ PRÁZDNINY A PAVÚCI MALI UŽ VÄČŠINU PRICHYSTANÉ, ALE ICH SKUTOČNÝ CIEĽ BOL INÝ...

AJ TENTO VCHOD ZHORA JE ZATARASENÝ, DÚFAM, ŽE TOHO JEŽIŠKA CHYTÍME

HUH??

NUFY

LAPY

ZATARASENÉ
TAJNÉ
VCHODY

LEVO

TU JE TO VŠETKO
HOTOVÉ, PRIPRAVENÉ
A ŤAŽKO
PRIECHODNÉ, AKO JE
TO U VÁS?

CHYTÍME HO! ODO
DŇA KEDY CEDU
ZAPOČUL, ŽE DO
ŠKOLY PRÍDE SECRET
SANTA SA
PRIPRAVUJEME. MY TO
DAME!

HAXO

JA BY SOM SI NEBOL
TAKÝ ISTÝ, CELÁ JEHO
EXISTENCIA JE PRE NÁS
ZÁHADOU A AKO
VLAŠTNE ROZNÁŠA
DARČEKY PO CELOM
SVETE?

CEDU

LEVO

MNE TO JE JEDNO, OVEĽA
VÄČŠÍ PROBLÉM JE, ŽE TO
BUDEME MUŠIEŤ VŠETKO
STIHNÚŤ UŽ DO DNES,
ZAJTRA NÁM PRÍDU
RODINY A S NIMI
NEBUDEME CHCIEŤ NIČ
ROBIŤ

MNE TO JE JEDNO, JA
SA AJ TAK TEŠIM NA
PEČENÚ MUCHU, KTORÚ
VARÍ MOJA MAMA KAŽDÉ
VIANOCE, BEZ TOHTO
JEDLA BY TO NEBOL
ONO

NUFY

NIČ SME NEVIDELI
DOTERAZ A TO SME
TU UŽ SKORO CELÚ
NOC, POĎME SA
POZRIEŤ POD
STROMČEK...

NUFY

AHA, UŽ
PRIŠLI AJ
NAŠE
RODINY

Baaaaam!!

A UŽ AJ
DARČEKY
SME
DOSTALI

CEDU

LAPY

A UŽ JE TU AJ
PEČENÁ MUCHA,
MNAAAAAAAM

LEVO

NUFY

HAXO

SÍCE NÁM TO
TERZ NEVYŠLO,
NO MY ŤA AJ TAK
CHYTÍME SANTA,
NEBOJ SA.

MT

An illustration of two penguins standing in a snowy landscape. The penguin on the left wears a grey knit hat with a brown pom-pom and a brown scarf. The penguin on the right wears a green knit hat with a brown pom-pom and a brown scarf. Both penguins have large, expressive eyes and are looking towards the viewer. The background is a soft, hazy winter scene with snowflakes falling.

Ďakujeme redakcii a čitateľom,
pre ktorých časopis spoločne tvoríme.

Január 2025
Bajkalská 20
BRATISLAVA